

# ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ



## ΓΕΓΟΝΟΤΑ

**1833** Ιδρύεται η Χωροφυλακή για την εμπέδωση της τάξεως και της ασφαλείας στο εσωτερικό της χώρας.

**1941** Οι Ναζί καταστρέφουν το χωριό Κάνδανος της Κρήτης και σκοτώνουν τους κατοίκους του, σε αντίοινα για τον φόνο 25 γερμανών στρατιωτών.

**1961** Έργα του λαϊκού ζωγράφου Θεόφιλου Εκτίθενται στο Λούθρο.

**1965** Η ανακριτική επιτροπή για τις ατασθαλίες στη ΔΕΗ προτείνει την παραπομπή στο Ειδικό Δικαστήριο του Κωνσταντίνου Καραμανλή και του Νικολάου Μάρτη (για απιστία και απάτη) και του Παναγή Παπαληγούρα (για παράβαση καθηκοντος).

**1972** Ο Βασίλης Παπαγεωργόπουλος καταρρίπτει το πανελλήνιο ρεκόρ των 100 μ. στην Μπρατισλάβα με επίδοση 10" με χρονόμετρο χειρός. Με την επίδοσή του αυτή, ο «φτερωτός γιατρός» ισοφαρίζει το πανευρωπαϊκό ρεκόρ του αγωνίσματος.

**1994** Σημειώνεται δολοφονική απόπειρα με μαχαίρι κατά των υποψήφιων ευρωβουλευτών του ΚΚΕ Βασίλη Εφραϊμίδη, Γιάννη Θεωνά και Μιχάλη Σπυριδάκη, κατά τη διάρκεια προεκλογικής συγκέντρωσης στη Θεσσαλονίκη.

## ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

**1922** Άλεν Ρενέ, γάλλος σκηνοθέτης του κινηματογράφου, από τις εμβληματικές προσωπικότητες της νουθέλ-θαγκ. (Χιροσίμα αγάπη μου)

**1926** Άλεν Γκίνσμπεργκ, αμερικανός ποιητής, από τις κορυφαίες προσωπικότητες που ανέδειξε το κίνημα των Μπίτνικς τη δεκαετία του 1950. (Ουρλιαχτό)

**1986** Ραφαέλ Ναδάλ, ισπανός πρωταθλητής του τένις.

## ΘΑΝΑΤΟΙ

**1924** Φραντς Κάφκα, τσέχος συγγραφέας. («Η Δίκη»)

**1957** Σπύρος Παπαλουκάς, ζωγράφος. (Γεν. 1892)

**1963** Ναζίμ Χικμέτ, τούρκος ποιητής.

# Ο αφανισμός της Κανδάνου

Στις 3 Ιουνίου 1941 οι γερμανοί κατακτητές κατέστρεψαν ολοσχερώς το χωριό Κάνδανος Χανίων και εκτέλεσαν 180 από τους κατοίκους του, σε αντίοινα για την αντίσταση που πρόβαλαν κατά τη διάρκεια της Μάχης της Κρήτης (20 -31 Μαΐου 1941). Πρόκειται για ένα από τα πιο σοβαρά εγκλήματα πολέμου των Γερμανών στην Ελλάδα.

Η Κάνδανος ή Κάντανος βρίσκεται στο κέντρο του Νομού Χανίων, στο δρόμο που συνδέει τα Χανιά στα βόρεια με την Παλαιόχωρα στα νότια. Βομβαρδίστηκε από τις πρώτες ημέρες της γερμανικής εισβολής στη μεγαλόνησο, επειδή η περιοχή θεωρήθηκε στρατηγικής σημασίας για τις επιχειρήσεις τους. Στις 23 Μαΐου ένα μπλανοκίνητο απόσπασμα προσπάθησε να την καταλάβει, αλλά οι ντόπιοι με αυτοσχέδια όπλα κατόρθωσαν να τους απωθήσουν. Την επόμενη ημέρα οι Γερμανοί επανήλθαν με υπέρτερες δυνάμεις και στις 25 Μαΐου κατέλαβαν το χωριό, ενώ οι κρήτες μαχητές διασκορπίστηκαν στα γύρω βουνά.

Στις 3 Ιουνίου, δύναμη του Ζουτάγματος αλεξιπτωτών υπό τον υπολοχαγό Χορστ Τρέμπες έφθασε στο χωριό για να προβεί σε αντίοινα για τον θάνατο 25 γερμανών στρατιωτών κατά τη διάρκεια των μαχών για την κατάληψη της Κανδάνου (23-25 Μαΐου). Οι γερμανοί αλεξιπτωτές εκτελούσαν διαταγές του αρχηγού τους, στρατηγού Κουρτ Στούντεντ και την προηγουμένη ημέρα είχαν ξεκινήσει τα αντίοινα στη Κρήτη, εκτελώντας αμάχους στο χωριό Κοντομάρι Χανίων.



Αμέσως, οι Γερμανοί άρχισαν να πυρπολούν τα σπίτια της Κανδάνου και μέσα σε λίγες μέρες την κατέσκαψαν κυριολεκτικά. Φόνευσαν όλους τους κατοίκους που είχαν απομείνει, περίπου 180, και απαγόρευσαν με ποινή θανάτου την επίσκεψη του χώρου, καθώς και την ανοικοδόμησή του. Η καταστροφή τής Κανδάνου και η δολοφονία αμάχων αποτελεί ένα από τα πολλά εγκλήματα που διέπραξαν στην Ελλάδα οι Γερμανοί. Για να δικαιολογήσουν την πράξη τους ανάρτησαν πινακίδες στα ελληνικά και τα γερμανικά στην κατεστραμμένη Κάνδανο που έγραφαν: «Εδώ υπήρχε η Κάνδανος. Κατεστράφη προς εξιλασμόν της δολοφονίας 25 Γερμανών στρατιωτών. Ως αντίοινον των από οπλισμένων πολιτών, ανδρών και γυναικών, εκ των όπισθεν δολοφονηθέντων γερμανών στρατιωτών κατεστράφη π

Κάνδανος. Δια την κιπνώδη δολοφονίαν γερμανών αλεξιπτωτών, αλπινιστών και του Μηχανικού, από άνδρας γυναίκας, παιδιά και παπάδες μαζί και διότι τόλμουσαν να αντισταθούν κατά του Μεγάλου Ράιχ, κατεστράφη πην 3η-6-1941 π Κάνδανος εκ θεμελίων δια να μη επανοικοδομηθή πλέον ποτέ».

Μετά τη συνθηκολόγηση της Γερμανίας, ο στρατηγός Κουρτ Στούντεντ συνελήφθη από τους Βρετανούς και τον Μάιο του 1947 δικάσθηκε από στρατοδικείο για τα εγκλήματα πολέμου της Βέρμαχτ στην Κρήτη και καταδικάσθηκε σε φυλάκιον πέντε ετών. Το αίτημα των ελληνικών αρχών για την έκδοσή του στην Ελλάδα απορρίφθηκε από τους Συμμάχους. Ο Στούντεντ δεν έμεινε για πολύ στη φυλακή και αποφυλακίστηκε για λόγους υγείας το 1948. Πέθανε σε πλειάρχεια 88 ετών, το 1978.

## TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

### ΤΟ ΒΗΜΑ

## Το κρυφτούλι με τις οφσόρ...



Μπορεί να κυβέρνηση κάτω από τη γενική κατακραυγή να αναγκάστηκε τελικά να πάρει πίσω την περιβόλτη τροπολογία για τη δυνατότητα συμμετοχής υπουργών και βουλευτών σε οφσόρ σε φορολογικά συνεργάσιμα κράτη, αλλά τα ερωτήματα για τη σκοπιμότητα ψήφισης της παραμένουν. Όταν ακόμα και η επίσημη κομματική εφημερίδα καταγγέλλει ως πρόκληση την πρωτοβουλία ψήφισης της, είναι προφανές ότι το περίφημο ποθικό πλεονέκτημα της αριστεράς, έχει πάει περίπατο, όσες φαιδρές δικαιολογίες κι αν επικαλούνται εκ των υστέρων.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι ήταν επιλογή της συγκεκριμένη διάταξη να περάσει μέσα στον κυκλώνα του πολυνομοσχεδίου, χωρίς συζήτηση, χωρίς

διαφάνεια, χωρίς στοιχειώδης εξηγήσεις. Αν η διάταξη ήταν τόσο «αθώα» όπως προσπαθούν να μας πείσουν τώρα δεν είχαν κανένα λόγο να την κρύψουν μέσα στις χιλιάδες σελίδες του νομοσχεδίου. Πολύ περισσότερο που κόπτονται εδώ και χρόνια ότι αποτελούν το πρότυπο της διαφάνειας και έχουν αναλάβει εργολαβικά τον πόλεμο κατά της διαφθοράς και της διαπλοκής.

Είναι επίσης αξιοπερίεργο ότι περίμεναν να δημοσιευθεί ο νόμος στην εφημερίδα της κυβερνήσεως, κάτι που οδηγεί σε ενδεχόμενη αμνήστευση των μέχρι τώρα ιδιοκτητών οφσόρ, για να αποφασίσουν να ανακρούσουν πρύμνα και να ξανανομοθετήσουν την κατάργηση της διάταξης. Δυστυχώς για την κυβέρνηση και η αξιοποστία της έχει τρωθεί

δραματικά και το περίφημο ποθικό της πλεονέκτημα έχει ναρκοθετηθεί από τις πράξεις και παραλείψεις της.

Η ισοπεδωτική απαγόρευση που θέλει τώρα να επιβάλλει για να καλύψει τις αμαρτίες της δεν την απαλλάσσει από τις ευθύνες της, ενώ είναι πολύ πιθανό να αποδειχθεί ένα ακόμα προπέτασμα καπνού, αφού δεν συμβαδίζει με το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Η καμένη αξιοποστία του πολιτικού συστήματος δεν αποκαθίσταται με κινήσεις εντυπωσιασμού, αλλά με ουσιαστικές θεσμικές μεταρρυθμίσεις και με πραγματικό έλεγχο από υπεύθυνες ανεξάρτητες αρχές των περιουσιακών στοιχείων βουλευτών και υπουργών. Κι αυτό δεν γίνεται με κινήσεις εντυπωσιασμού και επικοινωνιακές αλχημείες...